Dosarul nr. 1ra-162/2016

Curtea Supremă de Justiţie

D E C I Z I E

29 martie 2016 **mun. Chişinău**

Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie în componenţă:

Preşedinte – Ion Guzun,

Judecători – Nadejda Toma, Galina Stratulat, Tamara Chişcă-Doneva şi Sveatoslav Moldovan,

judecînd în şedinţă, fără participarea părţilor, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Chişinău, Vitalie Gavriliţă, succesorul părţii vătămate (Ghimp) Bereşteanu Lilia, avocatul Igor Chiriac în numele inculpatului Sergiu Cojucari, avocatul Vasile Ţurcan în numele inculpaţilor Iurie Bagrii şi Sergiu Cojucari, prin care se solicită casarea sentinţei Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 09 iulie 2007 şi decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 08 septembrie 2015, în cauza penală, în privinţa lui

Pascari Andrei Andrei, născut la 28 ianuarie 1979, originar din s. Glijeni, r-nul Făleşti, domiciliat în mun. Chişinău, s. Bubuieci, str. V. Dumbravă 12, ap.2;

Cojucari Sergiu Petru, născut la 13 iulie 1979, originar din s. Sărătenii Vechi, r-nul Teleneşti, domiciliat în mun. Chişinău, str. Timiş 50, ap. 15;

şi

Bagrii Iurie Constantin, născut la 21 ianuarie 1979, originar şi domiciliat în r-nul Edineţ, s. Hlinaia, str. D.Cantemir 21.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanţa de fond de la 24.11.2006 pînă la 09.07.2007;*
2. *Instanţa de apel de la 21.09.2007. pînă la 07.11.2007;*
3. *Instanţa de recurs de la 21.01.2008 pînă la 11.03.2008;*
4. *Instanţa de apel de la 14.04.2008. pînă la 06.06.2008;*
5. *Instanţa de recurs de la 17.09.2008 pînă la 27.01.2009;*
6. *Instanţa de recurs în anulare de la 06.11.2009 pînă la 01.03.2010;*
7. *Instanţa de apel de la 18.06.2010. pînă la 28.02.2011;*
8. *Instanţa de recurs de la 28.10.2011 pînă la 29.05.2012;*
9. *Instanţa de recurs în anulare de la 20.08.2012 pînă la 24.12.2012;*
10. *Instanţa de apel de la 20.03.2013. pînă la 08.09.2015;*
11. *Instanţa de recurs de la 25.11.2015 pînă la 29.03.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău, din 09 iulie 2007:

Pascari Andrei Andrei:

- a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracţiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii;

- a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere pe un termen de 5 ani;

- a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare;

- a fost condamnat în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere pe un termen de 5 ani.

Cojucari Sergiu Petru:

- a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracţiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii;

- a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere pe un termen de 5 ani;

- a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare;

- a fost condamnat în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere pe un termen de 5 ani.

Bagrii Iurie Constantin:

- a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracţiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii;

- a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrşită de el;

- a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere pe un termen de 5 ani;

- a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumulul parţial al pedepselor aplicate, a fost stabilită pedeapsa definitivă fiecărui inculpat cîte 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere pe un termen de 5 ani pentru fiecare inculpat în parte.

S-a dispus încasarea de la fiecare inculpat în beneficiul Liliei Ghimp, cîte 100 000 lei prejudiciul moral.

Acţiunea Liliei Ghimp în partea încasării prejudiciului material legat de cheltuielile funerare în sumă de 14 900 lei şi a încasării pensiei pentru întreţinerea copiilor în sumă de 1 500 lei lunar s-a admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să decidă instanţa civilă.

2. Pentru a pronunţa sentinţa, instanţa de fond a constatat că, Pascari Andrei, Cojucari Sergiu şi Bagrii Iurie, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 22.30, aflîndu-se în incinta unităţii de gardă al CPs Ciocana din str. Voluntarilor 3/1, mun. Chişinău, acţionînd în comun acord, fiind persoane cu funcţii de răspundere, poliţişti în Regimentul patrulă şi santinelă „Scut”, depăşind în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin art. 4, 14, 15 din Legea cu privire la poliţie, în lipsa temeiurilor şi a mecanismelor de drept de aplicare a forţei fizice, ilegal şi intenţionat i-au aplicat pătimitului Ghimp Leonid multiple lovituri cu pumnii în diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale grave, soldate cu decesul victimei la 12 decembrie 2005, acţiunile inculpaţilor fiind încadrate în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Tot ei, în acelaşi loc, timp şi circumstanţe, i-au aplicat intenţionat pătimitului Ghimp Leonid multiple lovituri cu pumnii în diferite regiuni ale corpului, pricinuindu-i o vătămare gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii, care este periculoasă pentru viaţă şi care a provocat decesul victimei, acţiunile inculpaţilor fiind încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Cojucari Sergiu, a mai fost condamnat pentru faptul că, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 23.30, aflîndu-se în CPs Ciocana din str. Voluntarilor 3/1, mun. Chişinău, fiind persoană cu funcţie de răspundere, poliţist în Regimentul patrulă şi santinelă „Scut", în scopul interesului personal de a-şi justifica acţiunile reţinerii neîntemeiate a pătimitei Olga Oprea, a înscris în procesul-verbal cu privire la contravenţia administrativă comisă de aceasta din 10 decembrie 2005, date vădit false, precum că, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 22.00, pe str. Ginta Latină 19, mun. Chişinău, a fost observată în stare de ebrietate, cu mersul clătinat, vorbea neclar, cu miros puternic de alcool, care, cu înfăţişarea sa, jignea demnitatea umană şi moralitatea socială, cu toate că, tot el, în aceeaşi seară a reţinut-o şi adus-o în CPs Ciocana, mun. Chişinău, pe Olga Oprea din locuinţa ei, ap. 171 din str. Ginta Latină 19, mun. Chişinău.

Pascari Andrei, de către organele de urmărire penală a fost învinuit de faptul, că, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 23.30, aflîndu-se în CPs Ciocana din str. Voluntarilor 3/1, mun. Chişinău, fiind persoană cu funcţie de răspundere, poliţist în Regimentul patrulă şi santinelă „Scut", în scopul interesului personal de a-şi justifica acţiunile reţinerii neîntemeiate a pătimitului Leonid Ghimp, a înscris în procesul-verbal cu privire la contravenţia administrativă din 10 decembrie 2005, date vădit false, precum că pe str. Voluntarilor 3, mun. Chişinău, la 10 decembrie 2005, în jurul orei 23.00, a apărut în stare de ebrietate, avea mersul clătinat şi nu se orienta în spaţiu, care, prin acţiunile sale, jignea demnitatea umană şi moralitatea socială, cu toate că, tot el, în aceiaşi timp l-a reţinut şi maltratat fizic pe Leonid Ghimp deja în incinta CPs Ciocana, mun. Chişinău, unde acesta fusese adus de un taximetrist neidentificat.

Pe aceste capete de învinuire acţiunile inculpaţilor Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu au fost încadrate în baza art. 332 alin. (1) Cod penal - înscrierea de către o persoană cu funcţii de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, din interes personal.

Prin sentinţa nominalizată, inculpaţii, fiind învinuiţi de către organul de urmărire penală şi de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, au fost achitaţi, pe motiv că fapta lor nu întruneşte elementele infracţiunii, iar inculpatul Bagrii Iurie a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrşită de el.

3. Împotriva sentinţei menţionate au declarat apeluri avocaţii Ţurcan Vasile, Şipitca Alexandru şi Barba Daria în numele inculpaţilor, prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei hotărîri, prin care Bagrii I., Pascari A. şi Cojucari S. să fie achitaţi, pe motiv că faptele inculpaţilor nu întrunesc elementele infracţiunilor imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 07 noiembrie 2007, au fost admise parţial apelurile avocaţilor cu casarea, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a sentinţei, rejudecată cauza şi pronunţată o nouă hotărîre, prin care:

- Bagrii Iurie, Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu au fost condamnaţi pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal:

- Bagrii Iurie, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere în organele MAI pe un termen de 5 ani;

- Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu, cîte 5 ani închisoare fiecăruia, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere în organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare;

- Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu, au fost condamnaţi în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare fiecăruia, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere în organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate lui Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu, le-a fost stabilită pedeapsa definitivă cîte 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere in organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare.

În rest, sentinţa primei instanţe a fost menţinută.

5. Decizia instanţei de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către condamnatul Cojucari Sergiu şi avocatul Daria Barba, avocatul Şipitca Alexandru şi condamnatul Pascari Andrei şi de către avocatul Ţurcan Vasile în numele condamnatului Bagrii Iurie, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei hotărîri de achitare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 11 martie 2008, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată decizia Curţii de Apel Chişinău din 07 noiembrie 2007 şi dispusă rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 06 iunie 2008, au fost admise apelurile avocaţilor, casată sentinţa în partea condamnării inculpaţilor, rejudecată cauza şi pronunţată o nouă hotărîre, prin care:

Bagrii Iurie, Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu, au fost achitaţi de sub învinuirea de săvîrşire a infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) şi art. 151 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de ei;

Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu, au fost achitaţi de sub învinuirea de săvîrşire a infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta lor nu conţine elementele infracţiunii.

Acţiunea civilă înaintată de partea vătămată Ghimp Lilia a fost respinsă, ca nefondată.

8. Decizia menţionată a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menţinerea sentinţei Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 09 iulie 2007.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 27 ianuarie 2009, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procuror, cu menţinerea hotărîrii atacate.

10. Procurorul a declarat recurs în anulare împotriva deciziei instanţei de recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cît şi a deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 06 iunie 2008, cu restituirea cauzei penale la rejudecare în instanţa de apel.

11. Prin hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie din 01 martie 2010, a fost admis recursul în anulare declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 06 iunie 2008 şi decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme

de Justiţie din 27 ianuarie 2009 şi dispusă rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

11.1. La adoptarea soluţiei date, Plenul a menţionat că instanţa de apel neîntemeiat a acceptat şi a pus la baza deciziei de achitare explicaţiile doar a unui expert, I. Cuvşinov, pe cînd în cauză, a fost efectuată o expertiză medico-legală în comisie.

Astfel, Plenul a menţionat că în raportul în comisie neclarităţi sau deficienţe nu au fost depistate, acesta a fost expus clar, a fost semnat de toţi experţii, prin urmare, instanţa de apel neîntemaiat a pus la baza deciziei sale explicaţiile unui singur expert, neglijînd celelalte rapoarte de expertiză, întocmite legal şi semnate de experţi.

Plenul Curţii Supreme de Justiţie a conchis că declaraţiile expertului I. Cuvşinov au permis a presupune că rapoartele de expertiză petrecute în cauza dată nu sunt întemeiate şi există îndoieli în privinţa lor. Or, potrivit prevederilor art. 148 Cod de procedură penală, în cazul în care concluziile expertului nu sunt întemeiate, există îndoieli în privinţa lor sau a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei, poate fi dispusă efectuarea unei contraexpertize de către un alt expert sau alţi experţi.

Plenul a constatat că, în cauză a fost încălcat principiul contradictorialităţii şi egalităţii armelor, părţile vătămate şi partea acuzării au fost lipsiţi de posibilitatea de a adresa întrebări suplimentare faţă de expert în cadrul unei proceduri care se prezuma şi urma să fie legală.

Rezumînd cele expuse mai sus, în opinia Plenului, în speţa dată a fost evidenţiat un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, ce a afectat hotărîrea pronunţată, şi anume, că instanţa de apel urma să aprecieze dacă era prezent echilibrul echitabil între interesele indivizilor (victimei şi persoanelor inculpate) şi necesitatea de a asigura eficienţa sistemului justiţiei penale. Prin acţiunile organelor de urmărire penală şi a instanţelor de judecată nu au fost întreprinse măsuri eficiente de a stabili în ce condiţii au fost cauzate vătămări corporale grave care au dus la decesul lui Ghimp Leonid aflat în custodia statului sau în afara acesteia.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 28 februarie 2011, au fost admise apelurile, casată sentinţa, rejudecată cauza şi pronunţată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care:

- Bagrii Iurie, Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu, au fost achitaţi de sub învinuirea de comitere a infracţiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) şi art. 151 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvîrşită de inculpaţi;
- Cojucari Sergiu şi Pascari Andrei învinuiţi în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, au fost achitaţi, pe motiv că fapta lor nu întruneşte elementele infracţiunii.

Acţiunea civilă declarată de partea vătămată Ghimp Lilia a fost respinsă, ca nefondată.

12.1. Instanţa de apel a reţinut că, pe parcursul examinării cauzei date s-a stabilit cu certitudine faptul că învinuirea adusă inculpaţilor nu şi-a găsit confirmare, precum şi încălcarea drepturilor lui Pascari A. la urmărirea penală, astfel declaraţiile acestuia potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu pot fi reţinute.

Declaraţiile părţii vătămate Oprea Olga şi ale reprezentantului legal al victimei, Ghimp Lilia, instanţa le-a apreciat critic, deoarece nu coroborează cu celelalte probe constatate pe parcursul examinării cauzei.

Instanţa de apel a concluzionat că, declaraţiile reprezentantului legal al părţii vătămate, Ghimp Lilia, depuse atît la urmărirea penală, cît şi în instanţa de judecată nu

dovedesc faptul că anume inculpaţii Bagrii I., Pascari A. şi Cojucari S. l-au reţinut, l-au încătuşat şi l-au adus pe Ghimp Leonid la Comisariatul de Poliţie.

Mai mult ca atît, nevinovăţia inculpaţilor de reţinerea, agresarea, maltratarea victimei Ghimp Leonid a fost probată şi prin declaraţiile martorilor Cocieru Marin, Ţiganciuc Gheorghe şi Fiodor Priguza.

De asemenea, a fost apreciat critic declaraţiile părţii vătămate Oprea Olga, deoarece avea o atitudine ostilă faţă de inculpaţi. Fiind reţinută, amendată, interogată, ea s-a simţit victimă a abuzului din partea poliţiştilor, iar declaraţiile acesteia au avut scop de răzbunare. Ilegalitatea reţinerii acesteia a fost infirmată prin faptul că ea nu a atacat decizia de recunoaştere a vinovăţiei şi sancţionarea pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 167 alin. (1) CCA. Totodată, declaraţiile ei au fost combătute şi contrazise prin declaraţiile martorilor Cocieru Marin, Mutu Nicolae şi Ghimp Lilia.

Instanţa de apel a conchis că, contradicţia declaraţiilor părţii vătămate Oprea Olga constă şi în faptul că aceasta iniţial a comunicat că a văzut cum Ghimp Leonid a fost bătut de către inculpaţi peste diferite părţi ale corpului şi ca rezultat acesta cădea pe jos şi peste scaunele din birou, ca ulterior, aceasta declarînd că, în timpul ce pătimitul era maltratat de inculpaţi, ea nu se uita în direcţia lor de frică, declaraţii ce contravin rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 9/2706 din 17 ianuarie 2006 şi nr. 30 din 31 mai 2006, prin care s-a constatat că pe corpul lui Ghimp Leonid nu au fost depistate leziuni corporale, precum şi prin declaraţiile soţului acesteia, care a declarat că a venit la poliţie în seara de 10 decembrie 2005 şi în jurul orei 01.00, a luat-o pe Oprea Olga acasă (Vol. III, f.d. 511), pe cînd Oprea Olga a comunicat instanţei că de la Comisariatul de Poliţie a plecat la o prietenă şi a înnoptat. (Vol. VI, f.d. 50).

Totodată, instanţa de apel a menţionat că, la baza învinuirii, nu putea fi pusă recunoaşterea inculpaţilor de către Oprea Olga după fotografii, deoarece aceasta fiind contrară prevederilor art. 116 Cod de procedură penală, în condiţiile în care acţiunile procedurale de recunoaştere a acestora a fost posibilă pe viu şi cu participarea nemijlocită a apărătorilor, luîndu-se în consideraţie şi faptul că între declaraţiile lui Oprea Olga şi a inculpaţilor fiind divergenţe esenţiale. Instanţa de apel a menţionat că, poziţia organului de urmărire penală a fost neclară şi suspicioasă în ce priveşte neefectuarea confruntărilor directe între părţi, mai ales, că şi apărarea a insistat asupra acestui fapt. Cele menţionate mai sus, în opinia instanţei de apel, nu pot fi puse la baza unei sentinţe de condamnare a inculpaţilor.

Instanţa de apel a menţionat că, conform învinuirii aduse inculpaţilor, lui Ghimp Leonid, leziunile corporale care au dus la decesul acestuia, i-au fost cauzate la 10 decembrie 2005, după ora 23:00, însă prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 353 din 01 noiembrie 2010, dispusă de către instanţa de apel, s-a constatat cu certitudine timpul real al traumatismului abdominal (lezarea intestinului subţire) care au dus la decesul lui Ghimp L., ce s-a încadrat în perioada de timp: 09 decembrie ora 06.35 - 10 decembrie 2005 ora 06.35. Prin urmare, circumstanţele menţionate exclud participarea inculpaţilor la maltratarea lui Ghimp Leonid şi dovedesc nevinovăţia lor.

De asemenea, în opinia instanţei de apel, învinuirea adusă inculpaţilor în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, nu şi-a găsit confirmare, în acţiunile lor nu a existat interesul personal la falsificarea documentelor oficiale, mai ales, că ele au fost întocmite la indicaţia ofiţerului de serviciu.

13. Decizia în cauză a fost contestată cu recurs ordinar declarat de procuror, invocîndu-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care a solicitat casarea deciziei instanţei de apel, cu menţinerea sentinţei, pe motiv că

instanţa de apel nu a apreciat probele prezentare de acuzare, care demonstrează cu certitudine culpabilitatea inculpaţilor, nu s-a ţinut cont de depoziţiile părţii vătămate Oprea Olga, a reprezentantului legal al părţii vătămate Ghimp Lilia, ale martorilor şi de alte probe din dosar, care în cumulul lor demasică inculpaţii: Pascari A. în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d), 332 alin. (1) Cod penal, Cojucari S. în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d), 332 alin. (1) Cod penal, Bagrii I., în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal şi toţi trei în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, la rejudecarea cauzei în instanţa de apel nu au fost respectate prevederile art. 414 Cod de procedură penală. Recurentul critică şi aprecierea probelor ce au stat la baza hotărîrii atacate.

14. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 29 mai 2012, a fost respins, ca inadmisibil, recursul procurorului, cu menţinerea hotărîrii contestate.

14.1. La adoptarea soluţiei date, instanţa de recurs a menţionat că, la soluţionarea cauzei, instanţa de apel a ţinut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală şi întemeiat i-a achitat pe Pascari A., Cojucari S. şi Bagrii I. de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d), art. 151 alin. (4) Cod penal şi pe Cojucari S. şi Pascari A. de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

Rejudecînd cauza, instanţa de apel just a stabilit că învinuirea nu a prezentat probe pertinente şi concludente, care în ansamblu cu circumstanţele cauzei ar dovedi vinovăţia inculpaţilor în comiterea infracţiunilor imputate.

Instanţa de recurs a constat că, instanţa de apel în decizia adoptată, s-a pronunţat asupra tuturor probelor prezentate şi cercetate în cadrul procesului penal, le-a verificat, făcînd o analiză amplă şi minuţioasă, a indicat din care motive nu a admis probele la care se referă recurentul, a apreciat probele la justa valoare, legal şi întemeiat a adoptat o hotărîre de achitare.

În opinia instanţei de recurs, instanţa de apel corect a stabilit încălcarea drepturilor procesuale ale lui Pascari A. în cadrul urmăririi penale şi just a concluzionat că declaraţiile acestuia, date la urmărirea penală, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, urmează a fi respinse ca inadmisibile.

De asemenea, ca temei de casare a deciziei instanţei de apel, recurentul a invocat şi faptul că aceasta la adoptarea deciziei nu a luat în consideraţie pe deplin declaraţiile reprezentantului legal al părţii vătămate Ghimp Lilia şi a părţii vătămate Oprea Olga, care, în coroborare cu alte probe, dovedesc incontestabil faptul aplicării de către inculpaţi a loviturilor faţă de Ghimp Leonid, în circumstanţele indicate în învinuire.

În dezbaterea acestui argument instanţa de recurs a enunţat că, declaraţiile reprezentatului părţii vătămate Ghimp Lilia sunt în contradicţie cu alte circumstanţe stabilite în cauza dată, precum şi declaraţiile martorilor: Mutu Nicolae, (Vol. VI, f.d. 40-42) şi Cocieru Marin, (Vol. VI, f.d. 31-33).

În opinia instanţei de recurs, instanţa de apel a apreciat critic declaraţiile lui Oprea Olga, deoarece aceasta avea atitudine ostilă faţă de inculpaţi, fiindcă a fost reţinută la domiciliu şi adusă la poliţie, ulterior audiată şi amendată potrivit prevederilor art. 167 alin. (1) CCA, decizie care nu a fost contestată, ea simţindu-se victimă a abuzului din partea inculpaţilor.

În astfel de circumstanţe, instanţa de apel corect a concluzionat că, împrejurările expuse de reprezentantul decedatului şi partea vătămată nu sunt obiective, fapt ce exclude posibilitatea punerii lor la baza unei sentinţe de condamnare.

Totodată, instanţa de apel just a reţinut că, la baza învinuirii, nu putea fi pusă recunoaşterea inculpaţilor de către Oprea Olga după fotografii, deoarece aceasta fiind contrară prevederilor art. 116 Cod de procedură penală, în condiţiile în care acţiunile procedurale de recunoaştere a acestora a fost posibilă pe viu şi cu participarea nemijlocită a apărătorilor.

De asemenea, instanţa de recurs consideră că nu poate fi reţinut argumentul recurentului referitor la declaraţiile expertului Cuvşinov I. ce sunt contradictorii rapoartelor de expertiză medico-legale, deoarece din declaraţiile acestuia a rezultat că decesul lui Ghimp Leonid nu a putut surveni în urma loviturilor aplicate de inculpaţi la ora indicată în învinuire.

Mai mult ca atît, instanţa de recurs a conchis că instanţa de apel corect a reţinut faptul că, prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 353 din 01.11.2010 (Vol. VII, f.d. 150-155), dispusă de către instanţa de apel, cu certitudine s-a constatat timpul real al traumatismului abdominal (lezarea intestinului subţire) care a dus la decesul lui Ghimp Leonid, ce s-a încadrat în perioada de timp: 09 decembrie ora 06.35 - 10 decembrie 2005 ora 06.35, însă, conform învinuirii aduse inculpaţilor, lui L. Ghimp leziunile corporale care au dus la decesul acestuia, i-au fost cauzate la data de 10.12.2005, după orele 23.00.

Prin urmare, în opinia instanţei de recurs, instanţa de apel just a reţinut că circumstanţele menţionate exclud participarea inculpaţilor la maltratarea lui Ghimp Leonid şi dovedesc nevinovăţia acestora.

Referitor la argumentul recurentului precum că, instanţa de apel neîntemeiat i-a achitat pe Cojucari S. şi Pascari A. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, instanţa de recurs l-a considerat neîntemeiat, deoarece instanţa de apel întemeiat şi-a motivat soluţia privind achitarea acestora, concluzionînd că inculpaţii nu au manifestat în cazul dat vreun interes material sau personal.

15. Decizia instanţei de recurs a fost contestată cu recurs în anulare de către Procurorul General, Valeriu Zubco, care a solicitat casarea deciziilor Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 28 februarie 2011 şi Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 29 mai 2012, cu dispunerea rejudecării de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată, invocînd următoarele:

- la baza deciziei de achitare a inculpaţilor a fost pusă opinia specialistului Pancenco S., fără a verifica prin acte confirmative specialitatea ce o deţine în domeniu şi identitatea acestuia;
- instanţa de apel, la baza deciziei de achitare, în mod prioritar şi unilateral a pus doar declaraţiile din şedinţa judiciară a inculpaţilor, ce se combat prin probele administrate în cadrul urmăririi penale şi examinate în instanţa de fond, şi care au stat la baza condamnării;
- instanţa de apel nu a luat în consideraţie concluziile expuse în raportul de expertiză medico-legală nr.9/2706 şi în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.30, care se completează unul pe altul, coroborează cu alte probe şi consolidează ipoteza înaintată de partea acuzării cu privire la mecanismul şi timpul producerii leziunilor corporale. În această ordine de idei, declaraţiile expertului Cuvşinov L, din instanţa de apel, contravin tuturor celorlalte probe;
- faptul provocării loviturilor de către inculpaţi lui Ghimp Leonid în circumstanţele indicate în învinuire, cercetate şi reţinute în instanţa de fond, se dovedesc şi prin declaraţiile părţii vătămate Oprea Olga;

- instanţa de apel, rejudecînd cauza, nu a luat în consideraţie recomandările expuse în hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie din 01 martie 2010;

- în ce priveşte achitarea lui Pascari A. şi Cojucari S. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, instanţa de apel nu a negat includerea de către aceştia în procesele-verbale a datelor neadevărate, ci formal, fără o analiză, a invocat doar faptul că ei nu au avut nici un interes personal şi au făcut-o la indicaţia superiorilor;

- hotărîrea instanţei de apel, privind achitarea inculpaţilor, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, deoarece probele din dosar în coroborare dovedesc incontestabil faptul aplicării de către inculpaţi a loviturilor faţă de Leonid Ghimp, în circumstanţele indicate în învinuire.

În prezent, urmare a acestei soluţii procesuale adoptată de către instanţele de judecată, perspectiva procesului penal în cauză, prin prisma principiilor aflării adevărului, reprezintă un eşec, deoarece alţi făptuitori decît cei puşi sub învinuire nu există în realitate. În context, eforturile organului de urmărire penală de a deferi justiţiei persoanele ce au comis infracţiuni, sunt muşamalizate prin invocarea unor tertipuri ce nu rezistă nici o critică, în speţă fiind abordat un drept fundamental - dreptul la viaţă.

Pornind de la cele expuse, deciziile instanţelor de apel şi recurs în mod vădit sunt afectate de un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, fapt ce impune redeschiderea procesului penal în cauză.

16. Prin decizia Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din 24 decembrie 2012, a fost admis recursul în anulare declarat de Procurorul General, Valeriu Zubco, casate deciziile Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 28 februarie 2011 şi Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 29 mai 2012, în cauza penală în privinţa lui Pascari Andrei, Cojucari Sergiu şi Bagrii Iurie, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chişinău, în alt complet de judecată.

16.1. Pentru a se pronunţa, instanţa de recurs a menţionat că, instanţele de judecată nu au considerat necesar de a-şi argumenta poziţia în ce priveşte acceptarea integrală a ultimelor concluzii medicale, în raport cu celelalte concluzii, nr. 2706 şi 9/2706 (f.d. 396-398, 404, 405 vol. III), care deduc că trauma închisă a abdomenului a fost suportată de către victimă la data de 10 decembrie 2005 ora 23:00, în perioada cînd el se afla în custodia statului.

Curtea a considerat că modul în care instanţele naţionale au evaluat circumstanţele cauzei ar crea unui observator independent impresia că nu a avut loc o încercare veritabilă de a elucida circumstanţele cauzei şi a descoperi adevărul.

Autorităţile au eşuat să efectueze o investigaţie efectivă a circumstanţelor decesului lui Ghimp Leonid şi a considerat că există suficiente dovezi care permit a concluziona, în afara oricăror dubii, că Ghimp Leonid a decedat în rezultatul leziunilor corporale cauzate pe durata aflări lui în custodia poliţiei.

În situaţia în care la examinarea apelurilor s-au admis încălcări în ce priveşte interpretarea eronată a probelor înaintate de procuror în susţinerea învinuirii, şi avînd în vedere concluziile Curţii Europene în cazul Ghimp Leonid versus Moldova, instanţa de recurs va dispune casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 28 februarie 2011 şi deciziei Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 29 mai 2012, instanţă, care la judecarea cauzei în recurs nu a corectat erorile admise de instanţa de apel, cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeaşi instanţă de apel, pentru a se expune asupra tuturor motivelor invocate de părţi şi asupra concluziei CEDO în hotărîrea din 30 octombrie 2012.

17. La 02 mai 2013, succesorul victimei, Ghimp Lilia, a contestat cu apel sentinţa primei instanţe, solicitînd casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu stabilirea pedepselor maxime prevăzute de Lege pentru inculpaţii Pascari Andrei, Cojucari Sergiu şi Bagrii Iurie.

În motivarea apelului declarat, Ghimp Lilia a invocat că, pedeapsa aplicată inculpaţilor este prea blîndă, deoarece prima instanţă nu a luat în consideraţie că, aceştia nu au recunoscut vina în comiterea infracţiunii imputate, nu s-au căit de cele comise, nu au conştientizat consecinţele infracţiunilor, nu au contribuit la descoperirea fracţiunilor, asta deşi ei au săvîrşit infracţiuni grave, etc.

Consideră apelanta că, deşi instanţa a apreciat corect probele, aceasta nu a luat cont de faptul că, pedeapsa stabilită inculpaţilor nu va atinge scopul instituit de legea penală.

18. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 08 septembrie 2015, a fost respins ca fiind depusă peste termen cererea de apel declarată de succesorul legal al victimei, Lilia Ghimp.

Au fost admise apelurile declarate de avocatul Şipitca Alexandru în interesele inculpatului Pascari Andrei, avocatul Ţurcan Vasile în interesele inculpatului Bagrii Iurie şi avocatul Barba Daria în interesele inculpatului Cojucari Sergiu, casată inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, în latura penală sentinţa Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 09.07.2007 şi pronunţă în acest sens o nouă hotărîre, după cum urmează:

Pascari Andrei Andrei se recunoaşte vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal şi în baza acestei Legi i se numeşte o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (şase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 (doi) ani.

Cojucari Sergiu Petru se recunoaşte vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal şi în baza acestei Legi i se numeşte o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (şase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 (doi) ani.

Bagrii Iurie Constantin se recunoaşte vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal şi în baza acestei Legi i se numeşte o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (şase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 (doi).

Pascari Andrei Andrei, Bagrii Iurie Constantin şi Cojucari Sergiu Petru se liberează de răspunderea penală în baza art. 332 alin.(l) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripţiei tragerii la răspundere penală.

În rest, sentinţa s-a menţinut.

18.1. Pentru a se pronunţa, instanţa de apel a menţionat că, succesorul părţii vătămate Ghimp Lilia, a participat în şedinţă la data pronunţării sentinţei contestate de către prima instanţă, fapt confirmat prin procesul-verbal al şedinţei judiciare din 09.07.2007 *(fd. 135-136, Vol. VI),* iar apelanta nu a prezentat nici o probă prin care s-ar confirma existenţa unor motive întemeiate de omitere a termenului de atac cu apel, astfel încît, instanţa de apel a concluzionat asupra neîntrunirii în prezenta cauză a

temeiurilor legale pentru repunerea apelului în termen, motiv pentru care, acesta a fost respins, ca fiind depus peste termen.

Cu referire la celelalte apeluri declarate de apărători, instanţa de apel a reţinut vina inculpaţilor Bagrii Iurie, Cojucari Sergiu şi Pascari Andrei în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal este dovedit integral.

Instanţa de apel a conchis că, inculpaţii Pascari Andrei, Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu în virtutea funcţiilor deţinute la acel moment constituiau persoane publice, astfel încît, aceştia întrunesc calitatea de subiecţi speciali în infracţiunea imputate.

Latura obiectivă în cazul dat, a fost realizată printr-un act de violenţă împotriva victimei Ghimp Leonid, acţiune ce a depăşit vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege funcţionarului din cadrul poliţiei, acestea cauzînd daune în proporţii considerabile intereselor publice, drepturilor şi intereselor victimei, fiind soldată cu urmări grave şi anume cu decesul lui Ghimp Leonid.

Instanţa a reţinut că, prin raportul de expertiză medico-legală nr. A.5/9433/2013 din 13.11.2014, întocmit de către Institutul Naţional de Medicină Legală „Mina Minovici", România, a fost constatată legătura de cauzalitate directă între acţiunile inculpaţilor şi decesul ulterior al lui Ghimp Leonid.

Latura subiectivă în speţă s-a manifestat prin imprudenţa inculpaţilor Pascari Andrei, Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu, deoarece aceştia nu îşi dădeau seama de caracterul prejudiciaţii al acţiunilor sale, nu au prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor lor prejudiciabile, deşi trebuiau şi puteau să le prevadă.

Astfel, instanţa de apel a reiterat că, Ghimp Leonid nu a acuzat dureri anterior momentului în care a fost adus la CPs Ciocana şi în care s-a aflat în camera de audieri a Comisariatului împreună cu inculpaţii, acestea fiind invocate imediat după ce a ieşit din camera indicată, fapt confirmat de martorul Cocieru Marin, iar odată ce potrivit raportului de expertiză invocat mai sus, vătămarea corporală cauzată lui Ghimp Leonid a survenit pe cale violentă în perioada de după ora 23:00 a zilei de 10.12.2005, este indubitabil că, această vătămare a fost cauzată în perioada de timp în care victima s-a aflat în aceeaşi odaie cu inculpaţii.

Instanţa de apel a conchis că, discrepanţele identificate de CtEDO au fost înlăturate prin raportul de nouă expertiză medico-legală nr.A.5/9433/2013 din 13.11.2014, întocmit de către Institutul Naţional de Medicină Legală „Mina Minovici", România, concluziile căreia, coroborate prin declaraţiile martorilor audiaţi, denotă cert perioada în care a fost cauzată vătămarea victimei şi motivul cauzării acestora.

Astfel, instanţa de apel a respins concluziile experţilor expuse în rapoartele de expertiză naţionale efectuate anterior şi anume cu nr.30 din 30.05.2006, nr.002488/0152 din 26.01.2006, seria IE nr.002354/0122 din 25.01.2006 şi nr.212-213 din 26.04.2006, or, acestea sunt în contradicţie cu declaraţiile martorilor şi circumstanţele de fapt, ce exclud posibilitatea cauzării leziunii corporale anterior orei 23:00, adică anterior momentului în care victima a interacţionat cu inculpaţii Pascari Andrei, Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu.

Instanţa de apel a respins şi argumentele apelanţilor cu trimitere la declaraţiile lui Oprea Olga, deoarece instanţa le-a apreciat doar prin prisma faptului că, aceasta a văzut victima Ghimp Leonid împreună cu inculpaţii în camera de audieri, declaraţii care, raportate la cele oferite de martorii Cocieru Marin şi Mutu Nicolae, dobîndesc un caracter veridic.

Concomitent, instanţa de apel a explicat că, nu poate oferi un caracter veridic celorlalte declaraţii ale martorului nominalizat, deoarece acestea nu se confirmă prin

materialele cauzei, iar schimbarea radicală a declaraţiilor oferite în instanţa de apel, inclusiv în aceia că, inculpaţii doar încercau să-l liniştească pe Ghimp Leonid, fără a vedea să i se aplice lovituri, este apreciată critic de instanţă, în condiţiile în care această schimbare a survenit după expirarea a mai mult de 10 ani de la data de referinţă, fiind una radicală, astfel încît aceasta nu poate fi credibilă, cu atît mai mult cu cît contravine instanţelor de fapt şi nu se coroborează cu aceleaşi declaraţii, în care martorul invocă că, l-a văzut pe Ghimp Leonid doar două ori, cînd acesta a fost adus şi cînd a părăsit Comisariatul, totodată văzînd cum inculpaţii încercau să-l liniştească.

Instanţa de apel a respins şi argumentele apelanţilor referitor la faptul că, martorii Cocieru Marin şi Mutu Nicolae au declarat că, nu au văzut ca inculpaţii să-l fi maltratat Ghimp Leonid or, potrivit declaraţiilor acestora, nici unul din martorii daţi nu s-a aflat în permanenţă în prezenţa lui Ghimp Leonid, motiv din care, nu putea vedea momentul maltratării, fără însă, ca aceasta să excludă faptul maltratării, constatat cert după cum s-a indicat mai sus.

Referitor la primele declaraţii ale inculpatului Pascari Andrei, instanţa de apel a menţionat că, nu le pune la baza constatării vinovăţiei inculpaţilor în comiterea infracţiunii menţionate, celelalte probele invocate fiind suficiente pentru susţinerea concluziei de vinovăţie, instanţa apreciind că, declaraţiile corespunzătoare nu pot fi reţinute ca fiind cu forţă probantă ca urmare a încălcării la obţinerea acestora a prevederilor art. 104 alin. (l) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *nu se permite audierea bănuitului, învinuitului, inculpatului în stare de oboseală, precum şi în timpul nopţii, decît doar la cererea persoanei audiate în cazurile ce nu suferă amînare, care vor fi motivate în procesul-verbal al audierii.*

Instanţa de apel a respins şi argumentele apelanţilor cu trimitere la declaraţiile succesorului părţii vătămate Ghimp Lilia, în partea ce se referă la faptul că, soţul său, Ghimp Leonid i-ar fi spus la 11.12.2015 că, a fost reţinut de doi poliţişti, care l-au adus la comisariatul de poliţie şi tot ei l-au şi bătut în regiunea abdomenului, deoarece în circumstanţele constatate mai sus acestea puteau constitui doar o consecinţă a percepţiei persoanelor care au comis agresiunea de către partea vătămată, sau percepţia cuvintelor acestuia de către Ghimp Lilia, care putea înţelege greşit că, persoanele care l-au lovit pe soţul său sunt aceleaşi persoane care l-au şi adus la Comisariat or, în speţă, declaraţiile succesorului părţii vătămate prezintă relevanţă doar în coroborare cu celelalte probe în modul indicat.

În consecinţă, instanţa de apel a constatat că, în speţă probele invocate de apărători ce ar putea fi interpretate în beneficiul inculpaţilor prin prisma prezumţiei nevinovăţiei, instituită de art. 6 al CEDO, art. 21 al Constituţiei Republicii Moldova şi art. 8 din Codul de procedură penală, sunt combătute prin probele nominalizate, care, examinate în comun şi prin coroborare, denotă indubitabil vina inculpaţilor în comiterea infracţiunilor imputate, acestea din urmă excluzînd integral dubiile generate de unele probe acumulate la materialele cauzei.

Cu referire la învinuirea adusă de acuzare inculpaţilor Pascari Andrei, Bagrii Iurie si Cojucari Sergiu de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal instanţa de apel a reţinut că, potrivit acestei norme, în redacţia în vigoare la data comiterii faptei, se sancţionează penal vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care este periculoasă pentru viaţă ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcţionării cestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătăţii, însoţită de pierderea stabilă a d puţin o treime din

capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii u la o desfigurare iremediabilă a feţei şi/sau a regiunilor adiacente.

Cele invocate de către acuzare precum că, acţiunile inculpaţilor Pascari Andrei, Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu urmează a fi calificate conform cumulului de infracţiuni prevăzute pentru vătămare intenţionat gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii şi exces de putere, instanţa de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate or, în sensul dispoziţiei de la lit. d) alin. (3) al art. 328 Cod penal, prin urmări grave se înţelege şi decesul victimei. Important este faptul că, faţă de această urmare prejudiciabilă, adică omorul lui Ghimp Leonid, în speţa dată, urmare care se află în legătură cauzală cu fapta de depăşire a limitelor drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege, inculpaţii manifestă imprudenţă, motive pentru care, instanţa de apel a conchis că, acţiunile acestora, urmează a fi încadrate doar potrivit lit. d) alin. (3) al art. 328 Cod penal, fără a fi necesară şi o încadrare în baza alin. (4) al art. 151 Cod penal or, în acţiunile inculpaţilor nu se regăsesc elementele componenţei infracţiunii date. Mai mult, acuzarea nu a demonstrat prezenţa în acţiunile inculpaţilor a laturii subiective a infracţiunii invocate intenţia directă or, sancţionarea concomitentă a inculpaţilor pentru comiterea infracţiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. d) şi la art. 151 alin. (4) Cod penal, ar însemna dubla sancţionare a acestora pentru aceeaşi faptă, situaţie inadmisibilă în temeiul art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale şi art. 7 alin. (2) Cod penal.

Referitor la învinuirea inculpaţilor Pascari Andrei, Bagrii Iurie si Cojucari Servili pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (l) Cod penal, instanţa de apel a reţinut că, potrivit acesteia constituie infracţiune înscrierea de către o persoană ca funcţie de răspundere, precum şi de către un funcţionar al autorităţii publice care nu este persoană cu funcţie de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum şi falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acţiuni au fost săvîrşite din interes material sau din alte interese personale, normă care instituia, la data comiterii faptei, o pedeapsă cu amendă în mărime de pînă la 500 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 2 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Din materialele speţei, instanţa de apel a constatat că, la 10 decembrie 2005 aproximativ pe la orele 23:00, Pascari Andrei, pentru a da o aparenţă legală justificativă acţiunilor sale anterioare cu caracter ilicit săvîrşite în privinţa lui Ghimp Leonid, a întocmit pe numele acestuia procesul-verbal cu nr.06987, în baza art. 167 Cod de contravenţii dministrative, în care a înscris date vădit false şi anume că - pe str. Voluntarilor, la 10 decembrie 2005 orele 23:00 a apărut în stare de ebrietate, avea mersul clătinat şi nu se orienta în spaţiu care prin acţiunile sale jignea demnitatea umană şi moralitatea socială - fapt pentru care, Ghimp Leonid a fost sancţionat cu amendă administrativă, în mărime de 1 uc. Instanţa de apel a constatat şi faptul că, la 10.12.2005, în circumstanţe identice, a întocmit în privinţa lui Oprea Olga, procesul-verbal nr. 06989, în baza art. 167 Cod de contravenţii administrative, în care a înscris date vădit false şi anume că - pe str. Ginta Latină, la 10 decembrie 2005, la orele 22:00, a apărut în stare de ebrietate, avea mersul clătinat şi nu se orienta în spaţiu, care prin acţiunile sale jignea demnitatea umană şi moralitatea socială - fapt pentru care, a fost sancţionată cu amendă administrativă, în mărime de 1 u.c.

Instanţa a conchis că, potrivit materialelor cauzei, vina inculpaţilor Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu în comiterea infracţiunii nominalizate este dovedită deplin, deoarece, din acestea reiese că, inculpaţii au întocmit lui Oprea Olga şi Ghimp Leonid, procese-

verbale cu privire la contravenţie în care au introdus date false referitoare la locul şi faptul comiterii contravenţiilor imputate acestora.

Urmare a celor indicate, instanţa de apel a reiterat că, prin act public se înţelege actul scris care urmează să fie confirmat, adoptat sau perfectat de către un organ al autorităţilor publice, al administraţiei publice centrale sau de către organele de drept, organizaţii, instituţii sau întreprinderi de stat, act menit să certifice evenimentele şi faptele care provoacă sau au urmări juridice.

În speţă, latura obiectivă a infracţiuni imputate s-a manifestat prin introducerea în actele nominalizate a unor date vădit false prin care, persoanelor indicate s-au incriminat comiterea unor contravenţii cu denaturarea datelor reale, acţiuni ce au fost comise intenţionat, astfel încît, în cazul dat se întruneşte şi latura subiectivă a infracţiunii imputate. Instanţa de apel a considerat că, infracţiunea dată a fost comisă din interesele personale ale inculpaţilor Pascari şi Cojucari pentru a da o aparenţă justificativă acţiunilor sale ilicite.

Privitor la Bagrii Iurie – învinuirea în privinţa acestuia nu şi-a găsit confirmare or, acuzarea nu a probat în nici un fel participarea lui la comiterea acestei infracţiuni.

În speţă, instanţa de apel a reţinut că, inculpaţii nu şi-au recunoscut vina în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 328 lin. (3) lit. d) Cod penal şi nu s-au căit pentru fapta comisă, dar, totodată şi faptul că, aceştia nu au dorit survenirea decesului persoanei vătămate, astfel încît, instanţa de apel a considerat necesar de a aplica inculpaţilor pedeapsa cu închisoare, însă la limita minimă prevăzută de Lege, avînd în vedere şi faptul că, aceştia sunt la prima încălcare a Legii penale.

Concomitent instanţa de apel a dedus necesitatea aplicării pedepsei complimentare prin privarea inculpaţilor de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 ani fiecare.

Instanţa consideră că, întinderea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaţilor corespunde scopului pedepsei penale şi va asigura realizarea integrală a acestuia, în timp ce aplicarea unei pedepse mai aspre ar putea fi retributivă.

Totodată, referitor la soluţia expusă în sentinţa contestată în partea acţiunii civile, Colegiul conchide că, aceasta este legală şi fondată.

Respectiv, instanţa de apel a constatat că, instanţa de fond corect a dispus compensarea de către inculpaţii Pascari Andrei, Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu a prejudiciului moral cauzat Ghimp Liliei în urma decesului soţului acesteia Ghimp Leonid, acesta fiind în legătură de cauzalitate directă cu fapta ilicită comisă de inculpaţi, cert fiind că, decesul soţului, i-a cauzat succesorului suferinţe psihice excesive.

19. Nefiind de acord cu sentinţa primei instanţe şi decizia instanţei de apel, procurorul, succesorul părţii vătămate, Bereşteanu Lilia, avocatul Chiriac Igor în numele inculpatului Cojucari Sergiu, avocatul Ţurcan Vasile în numele inculpaţilor Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu au atacat-o cu recursuri ordinate, potrivit căreia:

- procurorul, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parţială deciziei instanţei de apel, cu pronunţarea uni noi hotărîri prin care lui Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu să fie stabilită pedeapsa conform deciziei instanţei de apel din 07.11.2007, în rest decizia instanţei de apel de menţinut. Recurentul invocă că, instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, astfel decizia instanţei de apel urmează a fi casată în partea individualizării pedepsei, iar pedeapsa urmează a fi

stabilită în limitele expuse în decizia Curţii de Apel Chişinău din 07.11.2007, care nu a fost contestată de către procuror;

- succesorul părţii vătămate, (Ghimp) Bereşteanu Lilia, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinţei primei instanţe şi decizia instanţei de apel, cu pronunţarea unei noi hotărîri prin care Pascari Andrei, Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu, să fiu recunoscuţi vinovaţi în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) şi 151 alin. (4) Cod penal cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 25 ani închisoare pentru fiecare, să se încaseze de la inculpaţi 3 milioane de lei pentru pagubă morală, iar pentru pensie de întreţinere a copiilor cîte 3000 lei lunar de la fiecare, începînd cu dara decesului 12.12.2005, pînă la finisarea studiilor copiilor (31.07.2020), să se încaseze din contul fiecărui inculpat cîte 13 333 lei, costul contractului pentru studiile fiului, să se dispună încasarea din contul inculpaţilor în favoarea recurentei a sumei de 15 700 lei drept pierderi materiale suportate şi respectiv 3,6 milioane lei drept pagubă materială cauzată prin ratare, neîncasarea sumelor financiare sub formă de salariu. Recurenta invocă dezacordul hotărîrii instanţei de apel referitor la aplicarea pedepsei prea blînde, motivînd că, inculpaţii nu au recunoscut fapta, nu au conştientizat că au omorît un om, nu au susţinut familia care a pierdut unicul întreţinător, nu au regretat şi nu regretă de cele comise, au depus depoziţii false. Nu este clară sentinţa primei instanţe, din care moment se achită pensia pentru întreţinerea copiilor şi modul de încasare. Suma de 300 000 lei încasată de instanţa de fond din contul celor trei inculpaţi, este o sumă modestă şi nu acoperă suferinţele morale la care familia decedatului a fost supusă, or în 2007, această sumă era echitabilă, iar acum nu; mai există şi pierderi materiale suportate în rezultatul decesului lui Ghimp Leonid (şofer de camion), reflectate prin neîncasarea salariului pentru perioada 2006 şi pînă la atingerea vîrstei de pensie, adică încasarea a circa 1,8 – 3,6 milioane de lei. Recurenta consideră că, în materialele cauzei sunt suficiente probe de acuzare a inculpaţilor. De asemenea, declară dezacordul cu respingerea demersului recurentei privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest în privinţa inculpaţilor şi dezacordul privind recuzarea acuzatorului de stat, deoarece acestea sunt ilegale şi nemotivate. Instanţa de apel nu s-a expus asupra acestor motive. Mai invocă recurenta că nu este de acord cu poziţia instanţei de apel precum că apelul declarat este tardiv, deoarece nu i-au fost eliberate hotărîrele de judecată, iar normele de drept material, care ulterior au fost declarate neconstituţionale, nu permiteau reprezentantului părţii vătămate să conteste sentinţa. Consideră că apelul declarat nu este tardiv şi instanţa de apel urma să se expună în privinţa pretenţiilor expuse în cererea de apel.

- avocatul Chiriac Igor în numele lui Cojucari Sergiu, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu transmiterea cauzei penal la rejudecare în instanţa de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. Totodată, recurentul invocă că, prima instanţă l-a condamnat pe Cojucari Sergiu în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, iar instanţa de apel a exclus prevederile art. 79 Cod penal, fără a argumenta acesta; instanţa de apel nu a specificat care anume activitate din organele MAI, nu poate ocupa inculpatul, astfel acesta a fost individualizat contrat prevederilor legale; martorul Oprea Olga este vorbitor de limba rusă, însă în declaraţiile din prima instanţă sunt în romînă, astfel se atestă nulitatea probei, iar instanţa de apel a preluat declaraţia martorului învinuirii admiţînd o eroare gravă de fapt; urmărirea penală a fost efectuată unilateral, fabricînd probele învinuirii; actele din cauza penală sunt efectuate cu încălcări grave; decizia

instanţei de apel este contradictorie; declaraţiile părţii vătămate nu corespunde realităţii şi vin în contradicţie cu celelalte declaraţii ale acuzării; la 06.07.2006 procurorul îl recunoaşte pe Pascari Andrei ca bănuit, care prin complicitate cu Cojucari Sergiu şi Bagrii Iurie au săvîrşit infracţiunea, iar la data de 07.07.2006 procurorul îl recunoaşte pe Cujucari Sergiu ca martor apoi ca bănuit, astfel a fost încălcat art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală; declaraţiile martorului Cliciuc Ala trebuie să fie apreciate ca declarative deoarece sunt vecini cu succesorul păţii vătămate; expertiza medico-legală a fost efectuată cu încălcări; martorul Oprea Constantin nu a fost audiat în prima instanţă nici în instanţa de apel, însă declaraţiile lui au fost puse în învinuire, iar în faza urmăririi penale nu a avut loc confruntare între martor cu bănuit/învinut; nu sunt întrunite elementele infracţiunii; acţiunea civilă a fost admisă neîntemeiat de la Cojucari Sergiu deoarece vina lui nu a fost dovedită în cauzarea decesului lui Ghimp Leonid;

- avocatul Ţurcan Vasile în numele lui Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu transmiterea cauzei penal la rejudecare în instanţa de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. Totodată, recurentul invocă aceleaşi motive ca şi avocatul Igor Chiriac;

19.1. Avocatul Chiriac Igor în numele lui Cojucari Sergiu, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală, a depus referinţă privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către succesorul părţii vătămate, (Ghimp) Bereşteanu Lilia şi procuror, solicitînd respingerea acestora şi admiterea recursului său. Apărătorul invocă aceleaşi motive declarate în recurs, totodată, menţionează că reprezentantul părţii vătămate în instanţa de recurs şi-a modificat acţiunea civilă înaintată faţă de inculpaţi, iar potrivit legii procesual civile, obiectul cuantumului şi obiectul acţiunii nu poate fi modificat în instanţa de recurs; în cererea de recurs al reprezentantului părţii vătămate se invocă că nu i s-ar fi adus la cunoştinţă hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 09.06.2007, la fel nu i-au fost aduse la cunoştinţă şi restul deciziilor adoptate de instanţele superioare, or reprezentantul părţii vătămate a fost prezentă la şedinţa de judecată din 29.05.2007 (f.d. 91, vol. VI), cînd s-a anunţat întrerupere pentru 09.06.2007, la fel Ghimp Lilia şi reprezentantul acesteia au fost prezenţi la 09.06.2007 la pronunţarea sentinţei, mai mult, aceasta a fost prezentă şi în şedinţele de judecată a instanţelor de apel şi de recurs. De asemenea, sunt declarative motivele lui Ghimp Lilia precum că ea nu avea dreptul să conteste sentinţa primei instanţe.

20. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei şi temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanţa respinge recursul ca inadmisibil, cu menţinerea hotărîrii atacate.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanţa de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declaraţia de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces şi numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece şi în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situaţia.

Referitor la recursul ordinar succesorul părţii vătămate (Ghimp) Bereşteanu Lilia:

Din conţinutul recursului ordinar declarat de către succesorul părţii vătămate, (Ghimp) Bereşteanu Lilia, rezultă că aceasta nu este de acord cu decizia instanţei de

apel invocînd că instanţa greşit i-a respins apelul declarat, ca fiind depus peste termen, deoarece ultima s-ar fi aflat în imposibilitate de a ataca hotărîrea Judecătoriei Ciocana din 09.07.2007 şi a instanţelor de apel şi recurs pentru că prevederea pct. 3) alin. (l) art. 401 Cod de procedură penală, permitea părţii-vătămate de a declara apel „în partea laturii penale doar în cazurile în care procesul penal se porneşte doar la plîngerea prealabilă a acesteia în condiţiile legii”.

Recurenta Breşteanu (Ghimp) Lilia, menţionează că prevederile pct. 3) alin. (l) art. 401 Cod de procedură penală au fost declarate neconstituţionale prin Hotărîrea Curţii Constituţionale din data de 20.05.2008 şi din acest motiv consideră că ar fi în drept să supună căilor de atac şi hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 09.07.2007.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menţionează că, Hotărîrea Curţii Constituţionale din 20.05.2008, prin care se declară neconstituţională prevederea în ce priveşte latura penală în cazurile în care procesul penal se porneşte doar la plîngerea prealabilă a acestuia în condiţiile legii din pct. 3) alin. (1) art. 401 Cod de procedură penală, a intrat în vigoare la data adoptării şi nu are efect retroactiv. Pînă la acel moment latura penală putea fi atacată în toate cazurile de către acuzatorul de stat iar partea-vătămată şi reprezentanţii acesteia erau în drept să atace hotărîrea de judecată în măsura în care prin infracţiune s-a cauzat un prejudiciu patrimonial sau nepatrimonial.

Potrivit, procesului-verbal al şedinţei judiciare din 09.07.2007 *(fd. 135-136, Vol. VI),* (Ghimp) Bereşteanu Lilia, a fost prezentă în şedinţă la data pronunţării sentinţei contestate, dar nu a supus-o în termen căilor de atac nici în partea ce ţine de latura civilă. De asemenea, apelanta nu a prezentat nici o probă prin care s-ar confirma existenţa unor motive întemeiate de omitere a termenului de atac cu apel, astfel instanţa de apel corect a concluzionat asupra neîntrunirii în prezenta cauză a temeiurilor legale pentru repunerea apelului în termen, motiv pentru care, apelul a fost respins, ca fiind depus peste termen.

Prin urmare, depunerea apelului de către (Ghimp) Bereşteanu Lilia la data de 02.05.2013 s-a efectuat cu omiterea termenului legal, ori potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, în cazul recunoaşterii apelului ca tardiv, instanţa de apel nu mai examinează legalitatea şi temeinicia apelului, adică nu poate fi vorba despre o examinare în fapt şi în drept a hotărîrii atacate, ceea ce înseamnă că nu se verifică fondul cauzei. Aşadar, sentinţa rămîne definitivă la data expirării termenului de apel.

Raportînd situaţia reţinută în cauză la prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală rezultă că, nu pot fi atacate cu recurs sentinţele în privinţa cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Avînd în vedere că decizia instanţei de apel cu privire la tardivitatea apelului este întemeiată, instanţa de recurs nu se expune asupra fondului recursului declarat de succesorul părţii vătămate (Ghimp) Bereşteanu Lilia.

Prin urmare, potrivit celor expuse mai sus, recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror:

În recursul ordinar, procurorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanţei de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel şi decizia instanţei de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia.

Conform art. 424 alin (2) Cod de procedură penală , instanţa de recurs se pronunţă doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat.

Însă, în pofida prevederilor enunţate, recurentul nu specifică asupra căror motive concrete din apelul procurorului nu s-ar fi pronunţat instanţa de apel, omiţîndu-se totalmente motivarea ilegalităţii deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat, iar instanţa de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul acuzatorului de stat cu circumstanţe în fapt şi în drept, care ar agrava situaţia inculpaţilor şi care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Recurentul la fel solicită casarea deciziei instanţei de apel în partea individualizării pedepsei, concluzionînd că urmează a fi stabilită în limitele expuse în decizia instanţei de apel din 07.11.2007, care nu a fost contestată de procuror.

Astfel, recurentul consideră că urmează a fi menţinută sentinţa de condamnare doar pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, iar pedeapsa să fie aplicată conform deciziei instanţei de apel din 07.11.2007, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, inculpaţilor Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu.

În sensul vizat se reţine că, prin decizia Curţii de Apel din 07 noiembrie 2007 au fost admise parţial apelurile avocaţilor cu casarea, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a sentinţei, rejudecată cauza şi pronunţată o nouă hotărîre, prin care Bagrii Iurie, Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu au fost condamnaţi pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal cîte 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere in organele MAI pe un termen de 5 ani pentru fiecare. În rest, sentinţa primei instanţe a fost menţinută.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 11 martie 2008, au fost admise recursurile ordinare declarate de către condamnatul Cojucari Sergiu şi avocatul Barba Daria, avocatul Şipitca Alexandru şi condamnatul Pascari Andrei şi de către avocatul Ţurcan Vasile în numele condamnatului Bagrii Iurie, casată decizia Curţii de Apel Chişinău din 07 noiembrie 2007 şi dispusă rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 08.09.2015, au fost admise apelurile declarate de către condamnatul Cojucari Sergiu şi avocatul Barba Daria, avocatul Şipitca Alexandru şi condamnatul Pascari Andrei şi de către avocatul Ţurcan Vasile în numele condamnatului Bagrii Iurie, casată inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, în latura penală, sentinţa Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 09.07.2007 şi pronunţată în acest sens o nouă hotărîre, prin care Pascari Andrei, Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu au fost condamnaţi în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate în organele MAI a Republicii Moldova, pentru un termen de 2 ani.

Astfel, rejudecînd cauza instanţa de apel a lăsat pentru inculpaţi aceiaşi pedeapsă de 6 ani închisoare, micşorînd pedeapsa complimentară pînă la doi ani prin ce nu a înrăutăţit situaţia inculpaţilor.

Colegiul penal reţine că instanţa de apel la stabilirea pedepsei inculpaţilor nu a stabilit careva circumstanţe excepţionale ce ar permite aplicarea unei pedepse mai blînde, astfel corect a exclus aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Prin urmare, argumentele procurorului invocate în recurs nu si-au găsit confirmarea, din această cauză Colegiul penal lărgit îl va respinge ca inadmisibil.

Referitor la recursurile ordinare declarate de avocatul Igor Chiriac în numele lui Sergiu Cojucari şi avocatul Vasile Ţurcan în numele lui Iurie Bagrii şi Sergiu Cojucari:

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs, se pronunţă doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conţină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 şi argumentarea ilegalităţii hotărîrii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reţine că, în recursurile ordinare, apărătorii au invocat în drept temei de casare a deciziei instanţei de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, precum că instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracţiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale şi faptei săvîrşite i s-a dat o încadrare juridică greşită.

În fapt, recurenţii însă invocă faptul că, instanţa de apel incorect a apreciat probele prezentate de apelanţi care confirmă nevinovăţia inculpaţilor în cele incriminate.

Motivele aduse de către autorii recursurilor, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanţa de apel, ţine de starea de fapt şi nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală. La etapa recursului ordinar instanţa de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material şi de procedură faţă de faptele constatate de instanţa de fond ori, după caz, de instanţa de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

Colegiul remarcă faptul că, în speţă, conţinutul probelor şi valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textul deciziei instanţei de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea probelor şi concluziile instanţei nu au fost stabilite. Totodată, Colegiul penal menţionează că, argumentele invocate în recursurile apărătorilor au constituit obiect de examinare în instanţa de apel, care respectînd prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva argumente noi, apărătorii nu au indicat în recursuri.

De asemenea, nu pot fi reţinute argumentele avocaţilor precum că, urmărirea penală a fost efectuată unilateral, cu enumerarea în acest sens a unui şir de probe care, în opinia lor, au fost fabricate.

Potrivit prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal, atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea acelui act. Încălcarea prevederilor legale referitoare la competenţa după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanţei, la compunerea acesteia şi la publicitatea şedinţei de judecată, la participarea părţilor în cazurile obligatorii, la prezenţa interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în alin. (2) al aceluiași articol, nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului penal de către părţi, şi se ia în considerare de instanţă, inclusiv din oficiu,

dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului şi justa soluţionare a cauzei. Încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, inclusiv şi cele menţionate de partea apărării atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acţiunii - cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoştinţă de materialele dosarului, sau în instanţa de judecată - cînd partea a fost absentă la efectuarea acţiunii procesuale, precum şi în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanţă.

În această ordine de idei Colegiul penal reţine că avocaţii, dar şi inculpaţii, nu au solicitat declararea nulităţii actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, în termenul prevăzut de lege, prezumîndu-se că ei au acceptat modul în care s-a desfăşurat respectivul proces penal, astfel, ei au pierdut dreptul să conteste aceste acte ulterior, iar instanţa de fond, dar şi cea de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nu a avut temei şi suport legal pentru a invoca din oficiu chestiunile abordate.

Referitor la motivul invocat de avocatul Ţurcan Vasile în numele lui Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu, precum că nu au fost întrunite elementele infracţiunii, Colegiul penal menţionează că, vina inculpaţilor Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu, în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal este dovedită integral, or, în virtutea funcţiilor deţinute la acel moment, acesştea exercitau atribuţiile unei persoane publice, astfel, întrunind calitatea de subiecţi speciali ai infracţiunii imputate.

Latura obiectivă în cazul dat, a fost realizată printr-un act de violenţă împotriva victimei Ghimp Leonid, acţiune ce a depăşit vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege funcţionarului din cadrul poliţiei, acestea cauzînd daune în proporţii considerabile intereselor publice, drepturilor şi intereselor victimei, fiind soldată cu urmări grave şi anume cu decesul lui Ghimp Leonid.

Instanţa reţine că, prin raportul de expertiză *medico-legală nr.A.5/9433/2013 din 13.11.2014, întocmit de către Institutul Naţional de Medicină Legală „Mina Minovici", Romînia,* a fost constatată legătura de cauzalitate directă între acţiunile inculpaţilor şi decesul ulterior al lui Ghimp Leonid.

Latura subiectivă în speţă s-a manifestat prin imprudenţa inculpaţilor Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu, deoarece aceştia nu îşi dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, nu au prevăzut posibilitatea survenirii consecinţelor prejudiciabile ale acestora, deşi trebuiau şi puteau să le prevadă.

Astfel, Colegiul reiterează că, Ghimp Leonid nu a acuzat dureri anterior momentului în care a fost adus la CPs Ciocana şi în care s-a aflat în camera de audieri a Comisariatului împreună cu inculpaţii, acestea fiind invocate imediat după ce a ieşit din camera indicată, fapt confirmat de martorul Cocieru Marin, iar odată ce potrivit raportului de expertiză invocat mai sus, vătămarea corporală cauzată lui Ghimp Leonid a survenit pe cale violentă în perioada de după ora 23:00 a zilei de 10.12.2005, este indubitabil faptul că, această vătămare a fost cauzată în perioada de timp în care victima s-a aflat în aceeaşi odaie cu inculpaţii.

În acest sens Colegiul penal consideră relevant faptul că, prin hotărîrea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în cauza Ghimp şi alţii c.Republicii Moldova, cererea *32520/09, înalta Curte a observat că,* Leonid Ghimp a prezentat vătămări. Mai mult, *Curtea notează că, ... că declaraţiile colaboratorilor de poliţie au fost incoerente şi uneori puţin plauzibile. În particular, ei toţi şi-au schimbat depoziţiile cu privire la modul în care Leonid Ghimp a sosit la Comisariatul de poliţie. Unul dintre ei, A.P., mai tîrziu a recunoscut că pe parcursul detenţiei faţă de Leonid Ghimp a fost*

aplicată violenţa, dar şi-a retras declaraţiile ceva mai tîrziu, invocînd astfel de motive cum ar fi oboseala şi foamea la momentul interogării. La o etapă avansată a procedurilor, alt colaborator de poliţie acuzat, I.B., a prezentat o altă explicaţie posibilă pentru apariţia leziunilor la Leonid Ghimp, afirmînd că pe parcursul interogării o masă ar fi căzut peste victimă şi l-a lovit în regiunea stomacală. Acest comportament contradictoriu din partea colaboratorilor de poliţie nu a fost apreciat de instanţele judecătoreşti sau luat în consideraţie la adoptarea deciziei cu privire la acuzarea acestora. ... Suplimentar, Curtea constată că sunt suficiente probe urmare a cărora poate fi conchis în afara oricărui dubiu rezonabil, că Leonid Ghimp a decedat în urma leziunilor cauzate în timp ce se afla în custodia poliţiei".

Urmare a celor indicate, Colegiul penal conchide că, discrepanţele identificate de CtEDO au fost înlăturate prin raportul de nouă expertiză medico-legală nr.A.5/9433/2013 din 13.11.2014, întocmit de către Institutul Naţional de Medicină Legală „Mina Minovici", Romînia, concluziile căreia, coroborate cu declaraţiile martorilor audiaţi, au stabilit cert perioada în care a fost cauzată vătămarea victimei şi motivul cauzării acestora.

Cu privire la motivul invocat de apărători precum că, prima instanţă l-a condamnat pe Sergiu Cojucari în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, iar instanţa de apel a exclus prevederile art. 79 Cod penal, fără a argumenta acesta, astfel fiind aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal lărgit menţionează că instanţa de apel a casat sentinţa în latura penală şi a pronunţat o nouă hotărîre în această parte, astfel instanţa de apel nu a găsit careva motive de a aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă.

Totodată, potrivit prevederilor art.79 alin. (l) Cod penal, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie tinînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul si motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrsirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei.

Prin aceste prevederi urmează să se înţeleagă că, pentru aplicarea art.79 Cod penal, în împrejurările în care a derulat fapta infracţională ori în datele privind personalitatea infractorului, trebuie să existe careva circumstanţe, particularităţi, situaţii sau stări a lucrurilor, care ar fi ceva deosebit, ieşit din comun sau care ar constitui excepţie, de la starea lor obişnuită, de la personalitatea inculpatului.

Asemenea circumstanţe ce ar permite instanţei aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal nu au fost stabilite, fapt ce denotă că pedeapsa a fost stabilită în limitele legale.

Mai mult, cu toate că instanţa de apel, la stabilirea pedepsei, deşi nu a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, a stabilit inculpaţilor aceiaşi pedeapsă stabilită prin sentinţa Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 09 iulie 2007, în acest mod nefiind înrăutăţită situaţia lor.

Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul recurenţilor precum că, instanţa de apel nu a specificat care anume activitate din organele MAI, nu pot ocupa inculpaţii, fapt ce duce la individualizarea contrară prevederilor legale, deoarece dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcţie sau o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvîrşirea infracţiunii.

Argumentul recurenţilor precum că, martorul Oprea Olga este vorbitor de limba rusă, însă în declaraţiile din prima instanţă sunt întocmite în limba romînă, fapt ce condiţionează nulitatea probei, Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat, deoarece instanţa de apel a apreciat aceste declaraţii în coroborare cu declaraţiile martorilor Cocieru Marin şi Mutu Nicolae, care confirmă caracterul veridic al declaraţiilor lui Oprea Olga, precum că aceasta l-a văzut pe victima Ghimp Leonid împreună cu inculpaţii în camera de audieri.

Referitor la eroarea invocată prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, faptei săvîrşie i s-a dat o încadrare juridică greşită, Colegiul penal nu se va expune, deoarece recurentul îşi exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracţiunilor imputate inculpaţilor.

Referitor la dezacordul apărătorilor privind învinuirea inculpaţilor Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art.332 alin.(l) Cod penal, Colegiu penal menţionează că, instanţa de apel just a conchis că, potrivit materialelor cauzei, vina inculpaţilor Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu în comiterea infracţiunii nominalizate este dovedită pe deplin, deoarece, potrivit materialelor cauzei, inculpaţii au întocmit în privinţa lui Oprea Olga şi Ghimp Leonid, procese-verbale cu privire la contravenţie în care au introdus date false referitoare la locul şi faptul comiterii contravenţiilor imputate acestora.

În speţă, *latura obiectivă* a infracţiuni imputate s-a manifestat prin introducerea în actele nominalizate a unor date vădit false prin care, persoanelor indicate li s-au incriminat comiterea unor contravenţii cu denaturarea datelor reale, acţiuni ce au fost comise intenţionat, astfel fiind întrunită şi *latura subiectivă* a infracţiunii imputate. Colegiul consideră că această infracţiune a fost comisă din interesele personale ale inculpaţilor Pascari Andrei şi Cojucari Sergiu, în scopul de a da o aparenţă justificativă acţiunilor sale ilicite.

Totodată, dat fiind faptul că, infracţiunea imputată inculpaţilor a avut loc la 10.12.2005, astfel că din momentul comiterii acesteia au expirat 5 ani, aceasta este calificată ca fiind o infracţiune uşoară, instanţa de apel corect a aplicat în cazul dat prevederile art. 60 alin. (1) Cod penal, cu liberarea inculpaţilor de răspunderea penală pe art. 332 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripţiei tragerii la răspundere penală.

La soluţionarea chestiunii privind pedeapsa, Colegiul penal menţionează, că s-a acordat deplină eficienţă prevederilor articolului 7, 61, 75, Cod penal, ţinîndu-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii, datele privind personalitatea inculpaţilor, circumstanţele atenuante şi agravante.

Referitor la soluţia expusă în sentinţa contestată în partea acţiunii civile, Colegiul conchide că, aceasta este legală şi fondată. Or instanţa de fond corect a dispus compensarea de către inculpaţii Pascari Andrei, Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu a prejudiciului moral cauzat Liliei Ghimp în urma decesului soţului acesteia Ghimp Leonid, acesta fiind în legătură de cauzalitate directă cu fapta ilicită comisă de inculpaţi, cert fiind că, decesul soţului, i-a cauzat succesorului suferinţe psihice excesive.

De asemenea, Instanţele au ţinut cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacţia echitabilă //Buletinul CSJ a RM8-9/24, 2012), cît şi de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral se determină de către instanţa judecătorească reieşind din caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice şi fizice cauzate

persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, (dacă vinovăţia este condiţie a răspunderii), şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa judecătorească, luînd în consideraţie circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul vîrsta etc.), precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Din considerentele menţionate Colegiul lărgit a conchis că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanţa a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, de aceia recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Chişinău, Gavriliţă Vitalie, succesorul părţii vătămate, (Ghimp) Bereşteanu Lilia, avocatul Chiriac Igor în numele inculpatului Cojucari Sergiu, avocatul Ţurcan Vasile în numele inculpaţilor Bagrii Iurie şi Cojucari Sergiu, se resping ca inadmisibil**.**

21. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Chişinău, Vitalie Gavriliţă, succesorul părţii vătămate (Ghimp) Bereşteanu Lilia, avocatul Igor Chiriac în numele inculpatului Sergiu Cojucari, avocatul Vasile Ţurcan în numele inculpaţilor Iurie Bagrii şi Sergiu Cojucari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 08 septembrie 2015, în cauza penală, în privinţa lui ***Pascari Andrei Andrei, Cojucari Sergiu Petru şi Bagrii Iurie Constantin***, cu menţinerea hotărîrei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunţată integral la **12 mai 2016**.

Preşedinte: Ion Guzun

Judecători: Nadejda Toma

Galina Stratulat

Tamara Chişcă-Doneva

Sveatoslav Moldovan